

KAPITALISMUS = OLIGARCHIE

Velkým tématem od posledních voleb do poslanecké sněmovny je osoba Andreje Babiše. Vletěl na českou politickou scénu s myšlenkou, že stát je třeba řídit jako firmu. Je tato myšlenka skutečně tak nová? A co vlastně ve skutečnosti znamená?

Babiš je řazen mezi české miliardáře. Součástí kánonu kapitalistického režimu je, že k bohatství dojdete jen poctivou a tvrdou prací. Ze je to jen **lživá pohádka pro chudáky, aby své životy zasvětili dřině pro své šéfy**, je více než evidentní. Přesto tomuto ideologickému bludu ještě stále spousta lidí podléhá. Babiš tvrdou a poctivou prací k bohatství jistě nedošel, stejně jako další jemu podobní. Jejich bohatství vytvořila práce druhých, práce těch, kteří stále žijí z ruky do huby nebo se řítí dolů po spirále chudoby.

Ponechme stranou Babišovu minulost za vlády bolševika, ta dnes už nehraje klíčovou roli. Podstatné je, že tento člověk stanul v čele korporátního Agrofertu, přičemž jeho aktivity vedly k úmyslné likvidaci menších zemědělců. Samostatnou kapitolou jsou praktiky při výrobě produktů korporace a jejich odnoží, s čímž souvisí šíření nekvalitních potravin, manipulace s nimi, zaplavování polí chemií, likvidace jiných dodavatelů atd.

Aby si **pojistil své kšefty, zabránil případným omezením, zajistil další rozvoj svého ekonomického impéria a vytvořil si další příležitosti k akumulaci kapitálu a přelévání veřejných peněz do svých kapes**, vstoupil do politiky. Svou partaj nazval Hnutí ANO, i když o žádné hnutí v pravém slova smyslu nejde. Politicky je tato strana vlastně neukotvená, protože její politika se odvíjí jen od výhod, které může přinést svému šéfovi. Není tedy ani divu, že ji naplnilo množství prospěchářů, kteří se chtěli svést na nové vlně, co by je vynesla do výhodných funkcí, na vlně, která je přísně určována dle profesionální PR strategie.

Dalším důležitým krokem bylo, že Babiš ovládl některá média, a jestli někdo někdy věřil jeho slovům, že neovlivňuje jejich obsah, dokázal tím jen obrovskou míru naivity a nepochopení toho, jak korporátní média fungují. Máme ostatně nahrávky dokládající takové jednání.

Z Babiše se nakonec stal ministr financí, který od ostatních přísně vyžaduje placení daní, sám se tomu však různými způsoby vyhýbá. Finanční úřady se staly jeho ná-

strojem na buzeraci konkurentů. Jeho člověk na ministerstvu životního prostředí pak Babišovu impériu umožňuje to, co by jinak nemělo projít.

Heslo řídit stát jako firmu je ústřední. **V kapitalistickém režimu je úlohou firmy generovat zisk jejím vlastníkům.** Nejde o nic méně ani víc. Kolem tohoto principu se točí celý kapitalismus. Když nemáme přes oči ideologickou pásku nebo jsme se nevžili do role lokajů, můžeme to číst zcela jasně. Vždyť Babiš na rovinu říká, že řízení politické strany, úřadů i společnosti musí vést ke generování zisku vlastníkovi. Nenechme si ale nakukat, že vlastníky státu jsme my, obyčejní lidé. Naopak **my jsme jen námezdní síla**, která musí ohnout hřbet a makat pro „firmu“.

Příkladů, kdy do politiky vstupují přímo miliardáři, je poslední dobou mnoho. Dříve byl ikonou tohoto způsobu vládnutí italský premiér, mediální magnát Silvio Berlusconi. Dnes je to bezesporu Donald Trump na druhé straně Atlantického oceánu. Pro tyto podnikatele-politiky je příznačné, že se rozhodli narušit stávající konsenzus elit. Ten se řídí tím, že pro udržení zdání politické demokracie a suverenity lidu je třeba fungování třídy politiků. Ti se starají o to, **aby byla zachována privilegia ekonomických elit**, velkých vlastníků, investorů, průmyslníků a finanční oligarchie. Zároveň by měli pro plebs budít zdání, že se starají i o jeho dobro. Jen slepý nevidí, kdo sponzoruje politické strany, s kým se politici schází na rautech, čí zájmy jsou prosazovány, kdo dostává daňové prázdny a velké zakázky. A jen hluchý neslyší rány policejních obušků, když se někdo tomuto systému vzepře.

Miliardáři, kteří vstupují do politiky, touto politickou třídou pohrdají. **Vědí z první ruky, z té co uplácí, že politici jsou úplatní.** Vědí, že politici jsou paraziti, i když pro ně užiteční. Smutné je, že pohrdání politiky dokážou umně využít jako jedno z mála pojitků s širokými vrstvami nepriviligovaných.

Kapitalismus vždy bude vládou bohatých. Vládnou nám na pracovištích a vládnou nám i ve veřejném prostoru, jehož poslední kousky jsou privatizovány. Kapitalismus je vláda finanční oligarchie a je úplně jedno, jestli nám vládnou přímo nebo prostřednictvím profesionálních politiků. **Pokud máme být důslední, nestačí říci NE Babišovi! Ne ANO! My říkáme: Ne kapitalismu!**